

Det lyder heller ikke bedre i mine ører, at nogle – og jeg ved, det er SF – i den forløbne debat har blandet det danske bloktilskud sammen med kravet om en bedre og mere bæredygtig brug af de ressourcer, vi nu engang råder over.

Hvis man vil sætte sig ind i vores forvaltning og forvaltningsstrategier omkring de levende ressourcer, vil man forhåbentlig forstå, at vi på alle måder helhjertet og med de fornødne midler, som vi sætter til side til dette projekt, indgår i et nationalt og internationalt samarbejde, som sikrer den bæredygtige udnyttelse, der er forudsætningen for både vores egen forsyning i dag og selvfølgelig ikke mindst for en fremtidig udnyttelse af vore ressourcer.

Jeg gør lidt ud af det her, fordi de fleste efter min erfaring her i Danmark ikke har nogen forestilling eller forståelse for den vigtighed, som sæler, hvaler, forskellige levende ressourcer i Grønland har i vores kultur, uanset om man bor her i Danmark som grønlænder, eller om man bor i Grønland. Det er måske, hvis man overhovedet kan sammenligne, lige så vigtigt som en flæskesteg eller andesteg for en dansker juleaften eller flæskesvær til tv-aften en lørdag. Det er svært at forklare, men det er en utrolig vigtig del af vores indre og vores kultur, at vi har mulighed for det. Derfor vil vi ikke udrydde de ressourcer, vi nu har.

Vi er snart færdige med åbningsdebatten her i dag, som efter min mening i mindre grad har været præget af den valgkampstemning, som jeg fornemmede under afslutningsdebatten i maj måned. Det er måske ikke så mærkeligt set i lyset af begivenhederne i USA. Vi ryster vel aldrig helt begivenhederne af os, men jeg vil gerne medvirke til, at vi når tilbage til det stadi, hvor vi kan fortsætte den frie, politiske debat for at opnå de politiske mål, der tilgodeser vore befolkningers ønsker, i dette parlament og selvfølgelig også derhjemme.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Efter at jeg hørte den tale, vil jeg altså nu godt benytte den her lejlighed til at få én bestemt historie manet fuldstændig i jorden, og det er påstanden om, at Greenpeace skulle være skyld i katastroferne i Grønland. Jeg husker udmærket, da Alan Pickaver fra Greenpeace rejste til Grønland sammen med Michael Gylling fra Danmark, og da fik Michael Gylling besked på, at han ikke måtte tage med ham. Han blev simpelt hen sejlet agterud, om man så må sige, i Søndre

Strømfjord, hvor han så sad og så Alan Pickaver, der ingenting vidste om Grønland, komme til Nuuk og få at vide, at det var Greenpeaces skyld, at de boede i højhuse i Nuuk. Den arme mand, som jo ikke anede et hammerslag, blev med rette bestyrtet over at de forhold, han så, og spurgte: Er det virkelig vores skyld? Ja, det er jeres skyld, blev der så sagt, og så kan man godt forstå, han sagde undskyld. Der sad den kompetente person, som ikke måtte komme med, i Søndre Strømfjord og overværede det her.

Den historie har kørt lige siden, og jeg går ud fra, at Grønland og grønlænderne kan stå kvalifikationens pris, og det vil sige, at man har hinanden i øjenhøjde.

Det kan heller ikke nytte noget at stå og jamre over, at der kommer organisationer, der gerne vil påvirke. Det gør der da også over for os. Vi føler det ikke fornærmende. Vi kan være uenige, men det er da ikke krænkende, at der kommer nogen, der gerne vil kampagne sammen med os eller imod os, hvad det nu er. Sådan er vilkårene, og jeg synes ikke, at hr. Hans-Pavia Rosing kan være bekendt at bruge de metoder, der er tale om her.

(Kort bemærkning).

Hans-Pavia Rosing (S):

Jeg mener nu ikke, det er mig, der bruger metoder i den her diskussion.

Vi kan selvfølgelig ikke komme rundt om alle de problematikker, der er. Selvfølgelig er der problemer med den grønlandske udnyttelse af levende ressourcer. Der er selvfølgelig også nogle politiske aspekter og problemer med brug af Thulebasen og missilforsvarsprojektet. Det bliver jo også diskuteret hernede og i mange andre lande.

Når Greenpeace med historien i rygsækken, den historie, som jeg også lige nævnte, kommer derop, kan jeg jo altså ikke smide dem ud – det er et frit land, vi bor i, og vi har også diskuteret med dem osv. – men den måde, de kommer sejlene derop på, i et flot skib med helikopter, og her kommer vi, nu skal I bare høre, vi er imod det. Er I ikke også imod det? Det er metoden, jeg ikke bryder mig om, og den mening må jeg jo have lov at have.

Jeg mener også, at diskussionen skal finde sted hos grønlænderne. Den debat er ikke startet for alvor endnu, og derfor bryder jeg mig ikke om, at der kommer nogle aktivister fra alle mulige lande om bord på et luksusskib og går ind i en havn et eller andet sted og siger: Nu skal I